Finanțat de Uniunea Europeană

Ministerstwo Sprawiedliwości

Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale
Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție

unicef pentru fiecare copil

Prevalența violenței împotriva copiilor
#1: Introducere

2026

Introducere

Acest studiu oferă o imagine cuprinzătoare asupra amplorii, formelor și contextelor violenței care afectează copiii din România în prezent. Constatările fundamentează recomandări pentru acțiuni mai ferme și mai bine coordonate – pentru prevenirea violenței, sprijinirea copiilor afectați și protejarea dreptului fiecărui copil la siguranță și demnitate.

Obiective

Furnizarea unei imagini la nivel național asupra amplorii violenței împotriva copiilor în România, acoperind toate formele de violență (conform Clasificării Internaționale a Violenței împotriva Copiilor – ICVAC) și toate mediile, inclusiv violența facilitată de tehnologie.

Metodologie

Designul cercetării
Metode mixte

Studiul a utilizat o abordare bazată pe metode mixte, combinând o componentă cantitativă (sondaj reprezentativ la nivel național), o componentă calitativă (focus-grupuri, interviuri în profunzime, ateliere) și o componentă de analiză a datelor secundare.

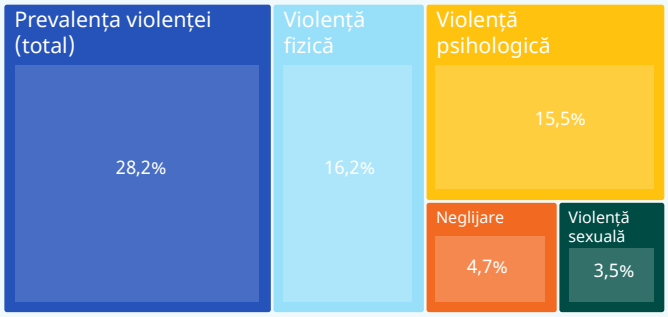
Dimensiunea eșantionului
Numărul participanților

2.106 copii și părinți, 48 reprezentanți instituționali, 210 copii și adolescenți vulnerabili participanți la focus-grupuri, șase focus-grupuri tematice privind violența online, 20 de interviuri în profunzime cu copii din sistemul de protecție și din centrele de detenție și ateliere cu 70 de copii cu vârste între 6 și 10 ani.

Colectarea datelor
Cantitativ și calitativ

Interviuri individuale față în față, asistate de tabletă (TAPI), realizate cu copii și părinți. Ghidurile de discuție și de interviu au fost adaptate vârstei și nivelului de înțelegere al copilului. Toate instrumentele au fost aliniate cadrului ICVAC.

Rezultate

Colectarea datelor: iunie–septembrie 2025
Pe baza Studiului de prevalență, disponibil la unicef.ro/studii

Componenta cantitativă a studiului a arătat că 28% dintre copii, aproximativ 1 milion, au experimentat violență la un moment dat în viață. Cele mai ridicate rate de prevalență au fost raportate pentru violența fizică (16%) și violența psihologică (16%), în timp ce 5% dintre copii au raportat experiențe de neglijare și 4% au raportat violență sexuală.

Constatări-cheie

01 Factorii de la nivelul familiei sunt cei mai puternici factori asociați cu victimizarea: prevalența pe parcursul vieții aproape se dublează în familiile marcate de probleme de sănătate mintală și adicții ale părinților, disfuncționalitate familială severă și violență între parteneri.

02 Băieții prezintă rate ușor mai ridicate ale violenței decât fetele (30% vs. 27% prevalență pe parcursul vieții; 18% vs. 14% în ultimele 12 luni), diferența de gen fiind ceva mai pronunțată pentru victimizarea recentă.

03 Prevalența crește constant odată cu vârsta, de la 12% (pe parcursul vieții) în rândul copiilor de 0-2 ani la 41% în rândul celor de 14-17 ani, ceea ce poate reflecta atât expunerea cumulativă, cât și capacitatea mai bună a copiilor mai mari de a dezvălui experiențele de violență. Victimizarea recentă (ultimele 12 luni) atinge nivelul maxim mai devreme, la 10-13 ani (20,6%), sugerând că adolescența implică cel mai ridicat risc activ.

Finanțat de Uniunea Europeană
Ministerstwo Sprawiedliwości
Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale
Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție
unicef pentru fiecare copil

Prevalența violenței împotriva copiilor

#2: Forme de violență

2026

Violența fizică a atins o prevalență pe parcursul vieții de 16,2% și o prevalență în ultimele 12 luni de 11,1%

Violența fizică este adesea greu de detectat *(„Aveam un prieten [...] care mi-a spus cum mama și mătușa lui îl băteau și îi lăsau vânătăi, în timp ce tatăl lui era șofer de TIR în altă țară. [...] Nu părea un copil foarte trist, părea destul de sănătos", băiat, 14-17 ani, mediul rural)*. Uneori devine internalizată sau percepută ca justificată *(„Sunt cam obraznică și le răspundeam părinților. Nu pot spune că era bătaie, dar îmi dădeau câte o palmă peste cap. Când comentam, când îi ignoram [...]. Când mințeam", fată, 14-17 ani, mediul rural)*. De multe ori nu este raportată sau este minimizată de adulți (*„Eram plină de vânătăi de la bătăi și nimeni nu m-a crezut"*, fată, 14-17 ani, mediul rural).

Violența psihologică a afectat 15,5% dintre copii

Violența psihologică, în special terorizarea, este adesea greu de recunoscut, fiind mascată de dinamici de loialitate, rușine, dependență emoțională, frică și o percepție limitată asupra protecției disponibile după dezvăluire *(„Profesorii văd, dar se prefac că nu văd. Cel mult ne ceartă și ne spun să mergem la oră", băiat, 14-17 ani, mediul urban)*. În ceea ce privește hărțuirea, disprețul și umilirea, datele sugerează că această formă de abuz este susținută de norme sociale tolerante față de control și intimidare. Datele indică, de asemenea, o normalizare a cyberbullying-ului, în special în rândul adolescenților, ceea ce duce la sub-raportare (*„[Bullying-ul online] Eu m-am gândit la violență ca la ceva fizic, când te lovește cineva. Și asta nu mi se pare violență. Dacă se întâmplă asta, poți să-l blochezi și să nu mai vorbești cu persoana respectivă"*, băiat, mediul urban).

Neglijarea este raportată de 4,7% dintre copii

Neglijarea implică adesea supraveghere inadecvată, alimentație și igienă precare și abilități parentale slabe. Copiii percep adesea relația părinte-copil ca fiind instrumentală *(„Sunt părinți care fac copii mai mult ca să aibă un sprijin la bătrânețe; altfel nu le pasă de ei, nu le pasă cum cresc, nu au deloc grijă de ei. Sunt indiferenți", băiat, mediul urban)*.

Violența sexuală este raportată de 3,5% dintre copii

Copiii descriu cum violența sexuală online se poate transforma în agresiune fizică offline *(„Pot fi oameni care trimit poze indecente și amenință [...]. Avem o fată care a avut probleme din cauza unui băiat. A ajuns chiar s-o bată, nimeni nu știa de fapt...", fată, 14-17 ani)*.

Finanțat de Uniunea Europeană

Ministerstwo Sprawiedliwości

Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale
Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție

unicef pentru fiecare copil

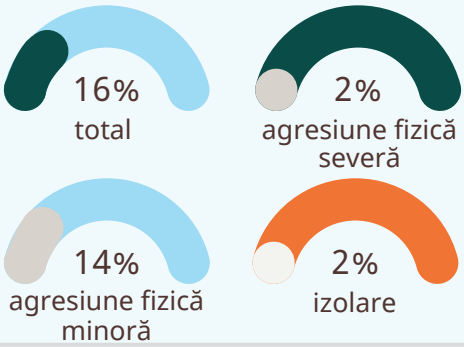
Prevalența violenței împotriva copiilor
#3: Violența fizică

2026

16% dintre copii raportează violență fizică. Raportarea violenței fizice minore este ușor mai ridicată în rândul copiilor din familii cu studii superioare, al copiilor din familii reconstituite, al celor cu vârsta peste 10 ani și al copiilor de etnie maghiară.

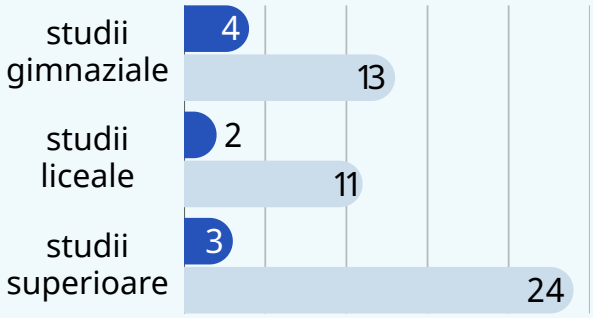
Forme de violență

Dintre formele de violență fizică, agresiunea minoră este cea mai frecvent raportată (14% dintre copii); formele severe și izolarea sunt rar raportate (2% dintre copii)

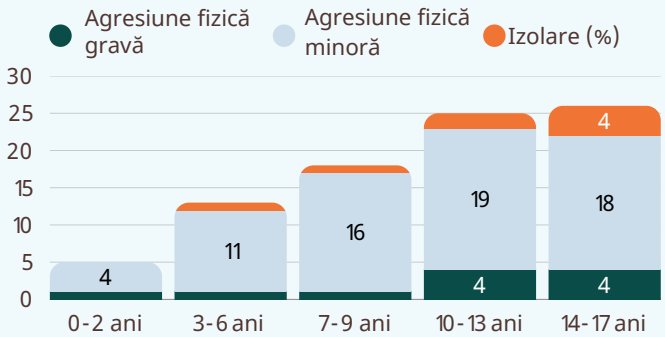

Nivelul de educație al părinților

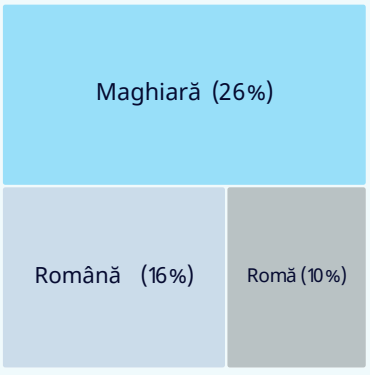
Agresiunea fizică minoră crește cu nivelul de educație al părinților: de la 13% în cazul copiilor cu părinți cu studii gimnaziale la 24% în cazul celor cu părinți cu studii superioare; agresiunea fizică severă rămâne relativ constantă

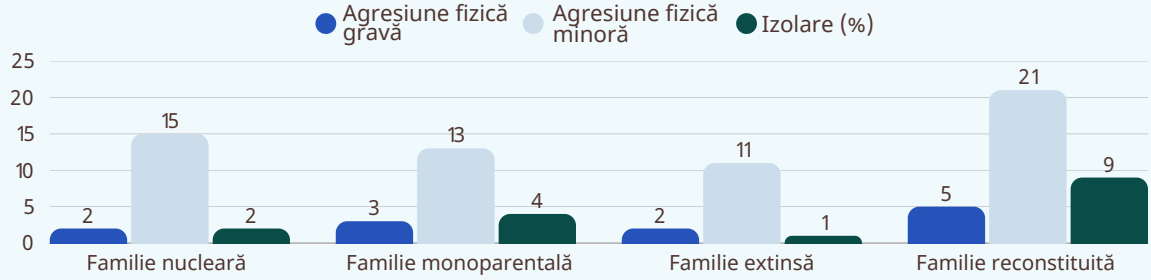
Vârsta copilului

Etnia copilului

Structura familiei

Finanțat de Uniunea Europeană
Ministerstwo Sprawiedliwości
Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale
Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție
unicef pentru fiecare copil

Prevalența violenței împotriva copiilor

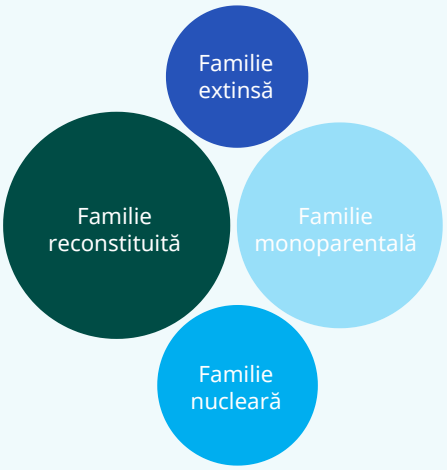
#4: Violența psihologică

2026

Forme de violență

- 16% total
- 4% terorizarea unui copil
- 6% expunerea la violența domestică
- 8% hărțuirea, disprețuirea și umilirea în persoană
- 3% hărțuirea, disprețuirea și umilirea în online
- 2% expunerea la violență în comunitate

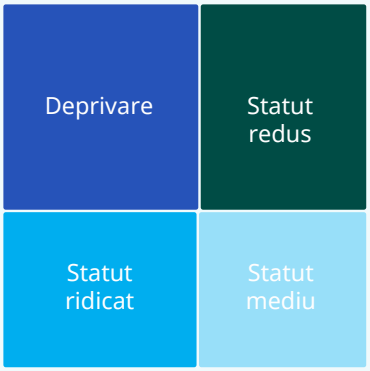
Structura familiei

Copii cu dizabilități

- 5% terorizarea copilului
- 20% hărțuire, dispreț și umilire în persoană
- 7% expunerea la violența domestică

Statutul familiei

Factori de risc

15,5% dintre copii raportează violență psihologică. Copiii care trăiesc în familii afectate de probleme de sănătate mintală sau dependențe se confruntă cu niveluri semnificativ mai ridicate ale violenței psihologice, în toate formele sale: prevalența totală pe parcursul vieții se dublează (33,8% vs. 14,6%), cele mai mari diferențe înregistrându-se pentru expunerea la violență domestică (22,6% vs. 5,2%) și terorizarea copilului (11,3% vs. 3,5%). De asemenea, copiii care trăiesc în gospodării în care există violență fizică în cuplu experimentează violență psihologică într-o proporție de peste două ori mai mare decât ceilalți copii: 32,7% vs. 15,2%. Copiii cu dizabilități și cei care trăiesc în familii monoparentale și reconstituite raportează, de asemenea, niveluri mai ridicate de violență psihologică.

Finanțat de Uniunea Europeană
Ministerstwo Sprawiedliwości
Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale
Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție
unicef pentru fiecare copil

Prevalența violenței împotriva copiilor

#5: Cele mai vulnerabile cinci categorii de copii

2026

Constatări ale studiului cantitativ

Probleme de sănătate mintală sau dependențe ale părinților

Copiii care trăiesc în familii afectate de probleme de sănătate mintală și/sau adicții prezintă niveluri considerabil mai ridicate de victimizare: 48,1% au experimentat violență pe parcursul vieții, comparativ cu 27,2% dintre copiii din familii fără astfel de probleme - o prevalență aproape dublă.

Evenimente adverse în familie

Evenimentele familiale adverse din ultimii cinci ani (de exemplu, probleme grave de sănătate/decesul unui membru al familiei, divorț) sunt asociate puternic cu victimizarea: prevalența crește constant de la 21,6% în rândul copiilor fără astfel de evenimente în familie la 48,3% în rândul celor expuși la trei sau mai multe.

Mediu familial marcat de conflict și violență

Conflictele familiale sunt asociate cu o expunere mai mare a copiilor la violență: prevalența crește de la 23,1% în familiile în care conflictele nu apar niciodată la 40,6% acolo unde conflictele sunt frecvente. Efectul este mai pronunțat atunci când este prezentă violența între parteneri: 47,1% vs. 28,0%.

Copii din familii monoparentale și reconstituite

Prevalența este cea mai ridicată în familiile reconstituite (45,2%) și monoparentale (33,5%), comparativ cu familiile nucleare (27,3%) și extinse (22,6%). Numărul foarte mic de familii reconstituite (n=31) impune însă prudență în interpretare.

Copii cu dizabilități sau limitări de sănătate

40,2% dintre copiii cu o limitare de sănătate sau dizabilitate au fost victime ale violenței pe parcursul vieții, comparativ cu 27,8% dintre copiii fără astfel de limitări. Dimensiunea redusă a subgrupului (n=64) impune totuși prudență în interpretare.

Finanțat de Uniunea Europeană
Ministerstwo Sprawiedliwości
Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale
Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție
unicef pentru fiecare copil

Prevalența violenței împotriva copiilor

#6: Înțelegerea violenței din perspectiva copiilor

2026

Constatări ale studiului calitativ. Acestea reflectă teme care au reieșit exclusiv din discuțiile desfășurate și nu pot fi considerate reprezentative pentru populația generală. Unele observații se bazează pe un număr limitat de relatări.

Expunerea la violența online

Copiii mai mari, în special băieții, tind să normalizeze violența online, considerând-o mai puțin gravă decât violența în persoană și inevitabilă. Mulți descriu cyberbullying-ul cotidian - hărțuire, umilire, amenințări - și au experimentat sau cunosc colegi care au experimentat situații online de natură sexuală. Normalizarea, teama de a pierde accesul digital și neîncrederea că situația se va schimba contribuie la sub-raportare.

Copii cu părinți care lucrează în străinătate

Vulnerabilitatea lor provine în principal din neglijare emoțională, stigmatizare, bullying și expunere la riscuri comunitare sau online. Analiza calitativă arată că aceste probleme nu sunt determinate exclusiv de statutul de „copil cu părinți plecați în străinătate”, ci de combinarea acestuia cu alți factori de risc: implicarea redusă a persoanelor în grija cărora se află copilul, sărăcia și implicarea emoțională limitată a părinților absenți.

Copii din servicii rezidențiale

Mulți au suferit violență familială severă și continuă să se confrunte cu sancțiuni arbitrare, favoritism, conflicte, bullying și stigmatizare - inclusiv incidente grave - în centre, școli și comunitate. La școală, mulți sunt expuși bullyingului și stigmatizării asociate etichetei de „copil din centru”, iar unele situații implică chiar insulte sau comportamente umilitoare din partea profesorilor. În comunitate, se confruntă cu priviri intruzive, curiozitate și etichete precum „copil de la casa de copii" sau „orfan", care le accentuează sentimentul de diferență și vulnerabilitate.

Copii din centre de detenție

Deși copiii din centrele de detenție sunt considerați vulnerabili în ansamblu, anumite subgrupuri se confruntă cu un risc mai ridicat: cei din familii sărace sau cu sprijin familial slab sunt mai predispuși la victimizare. Unii sunt obligați de alți copii să îndeplinească sarcini suplimentare în centru (de exemplu, spălatul rufelor sau curățenia), doar pentru că sunt percepuți ca fiind mai slabi sau mai ușor de controlat.

Mame adolescente

Maternitatea în adolescență are semnificații diferite în funcție de contextul cultural. În comunitățile tradiționale de romi este o normă acceptată social, care conferă statut, dar care duce adesea la abandon școlar. În mediile netradiționale este asociată cu stigmatizare, discriminare, lipsă de sprijin și o expunere mai mare la violență domestică.

Finanțat de Uniunea Europeană

Ministerstwo Sprawiedliwości

Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale
Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție

unicef pentru fiecare copil

Prevalența violenței împotriva copiilor
#7: Profilul agresorului

2026

Studiu:	Studiu privind prevalența violenței împotriva copiilor în România
Proiect:	Consolidarea răspunsului la violența împotriva copiilor prin politici mai bine fundamentate și capacitate instituțională îmbunătățită
Finanțat și implementat:	Comisia Europeană, ANPDCA și UNICEF în România

384 Total incidente

excluzând cazurile de expunere la violență domestică, violență în comunitate și neglijare

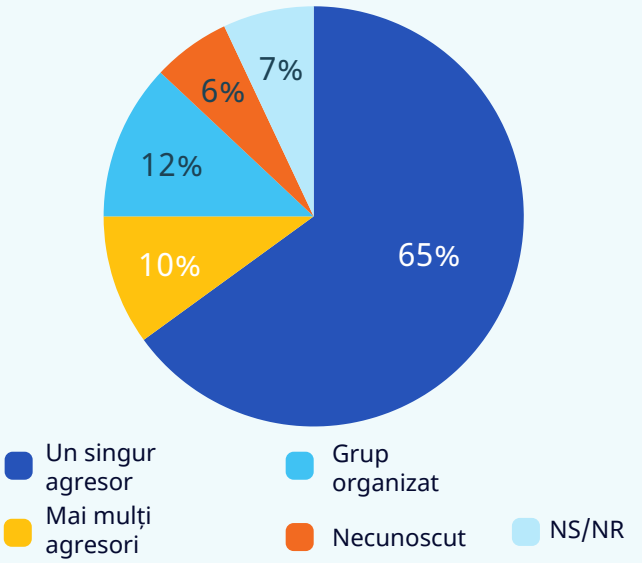
Vârsta agresorului

76%

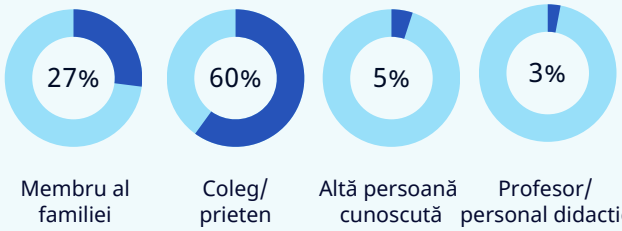
sub 18 ani

Violența împotriva copiilor este comisă în mare măsură de alți minori (colegi/prieteni) din cercul social apropiat al copilului, mai degrabă decât de străini sau agresori necunoscuți.

Distribuția incidentelor de violență, după caracteristicile agresorului

Relația agresor-copil

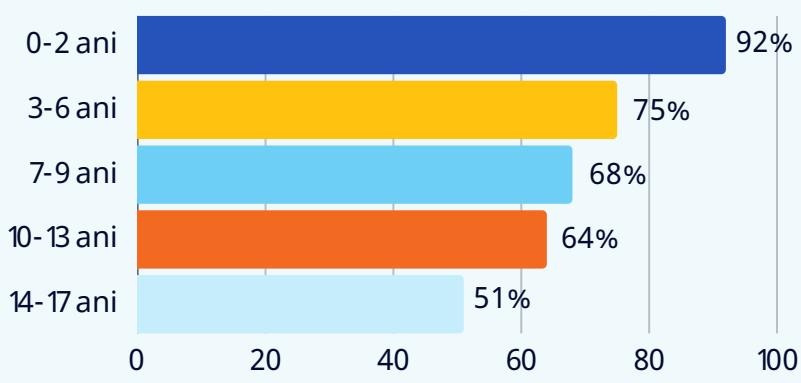
Distribuția incidentelor de violență, după sexul agresorului

61% Masculin

33% Feminin

6% agresor necunoscut

Ponderea incidentelor (%) cu un singur agresor, pe grupe de vârstă ale victimei

Incidente care vizează fete, după sexul agresorului (%)

Agresor de sex masculin	38%
Agresor de sex feminin	54%

Incidente care vizează băieți, după sexul agresorului (%)

Agresor de sex masculin	74%
Agresor de sex feminin	21%

Finanțat de Uniunea Europeană

Ministerstwo Sprawiedliwości

Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale
Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție

unicef pentru fiecare copil

Prevalența violenței împotriva copiilor

#8: Locurile de manifestare a violenței

2026

Studiu:	Studiu privind prevalența violenței împotriva copiilor în România
Proiect:	Consolidarea răspunsului la violența împotriva copiilor prin politici mai bine fundamentate și capacitate instituțională îmbunătățită
Finanțat și implementat:	Comisia Europeană, ANPDCA și UNICEF în România

Total incidente

384

excluzând cazurile de expunere la violență domestică, violență în comunitate și neglijare.

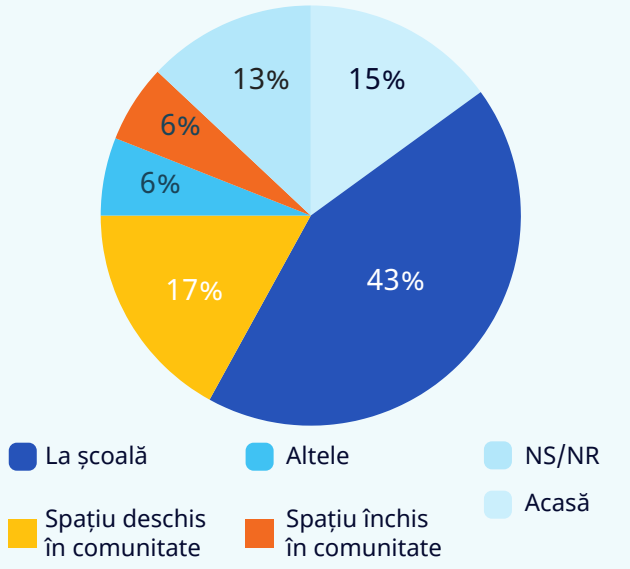
Incidente online

50

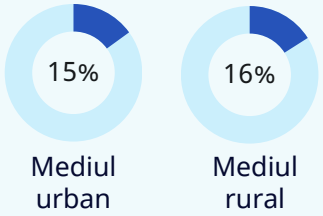
peste jumătate dintre ele produse pe o platformă de socializare

Violența împotriva copiilor nu este limitată la un anumit loc sau moment. Are un caracter transversal: poate apărea în familie, la școală, în comunitate sau online și se poate transfera între aceste medii.

Distribuția incidentelor de violență, după locul de manifestare

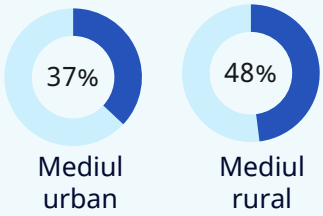

Distribuția incidentelor produse acasă

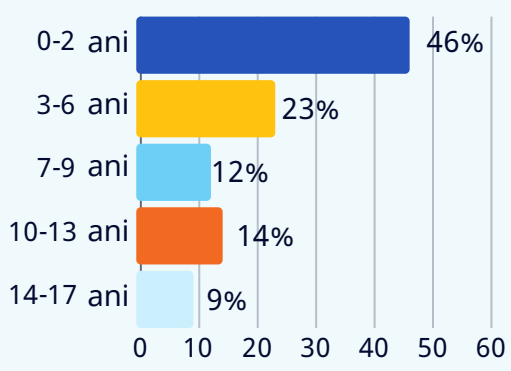
Violența produsă acasă nu prezintă diferențe între mediul urban și cel rural.

Distribuția incidentelor produse la școală

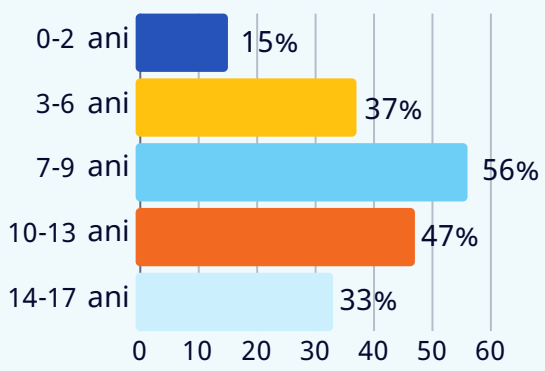

Violența din școală prezintă o diferență importantă între mediul urban și cel rural: copiii din mediul rural sunt mai afectați.

Distribuția incidentelor produse acasă

Distribuția incidentelor produse la școală/grădiniță

Finanțat de Uniunea Europeană

Ministerstwo Sprawiedliwości

Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale
Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție

unicef pentru fiecare copil

Prevalența violenței împotriva copiilor

#9: Violența dezvăluită

2026

Studiu:	Studiu privind prevalența violenței împotriva copiilor în România
Proiect:	Consolidarea răspunsului la violența împotriva copiilor prin politici mai bine fundamentate și capacitate instituțională îmbunătățită
Finanțat și implementat:	Comisia Europeană, ANPDCA și UNICEF în România

Incidente raportate

454

aduse la cunoștința autorităților (cel mai recent incident de care își amintește copilul), dintre care 242 de violență fizică.

Au spus cuiva

67%

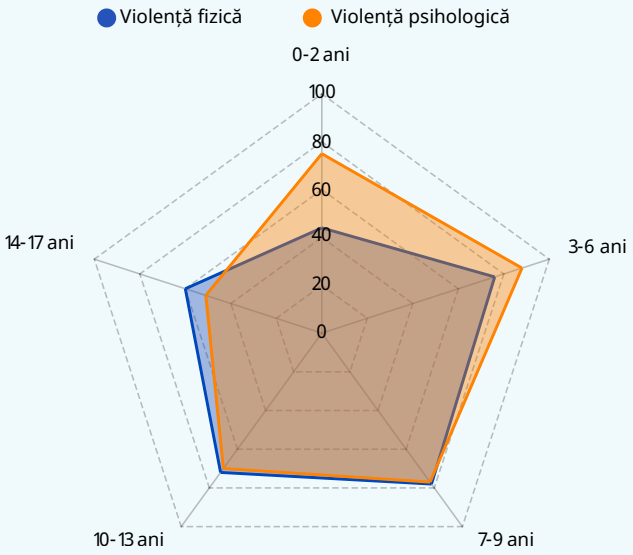
Copiii dezvăluie actele de violență părinților sau unui profesor; într-o măsură mai mică, se confesează și unui frate sau unei surori.

Raportate poliției

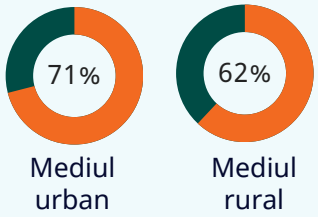
12%

Agresiunea fizică gravă, violența sexuală și terorizarea sunt formele de violență cel mai probabil raportate poliției.

Distribuția incidentelor dezvăluite, pe categorii de vârstă

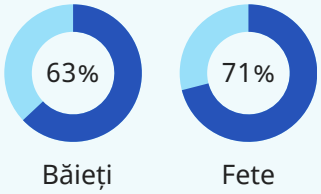

Distribuția incidentelor dezvăluite, pe medii de rezidență

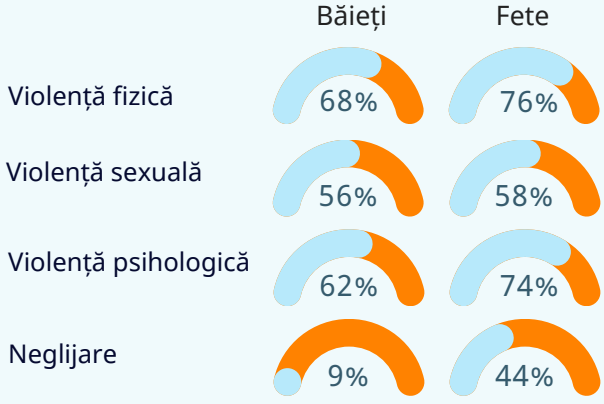
Dezvăluirea este mai frecventă în mediul urban decât în cel rural: în mediul rural, doar 62% dintre incidente au fost dezvăluite cuiva.

Distribuția incidentelor dezvăluite, după sex

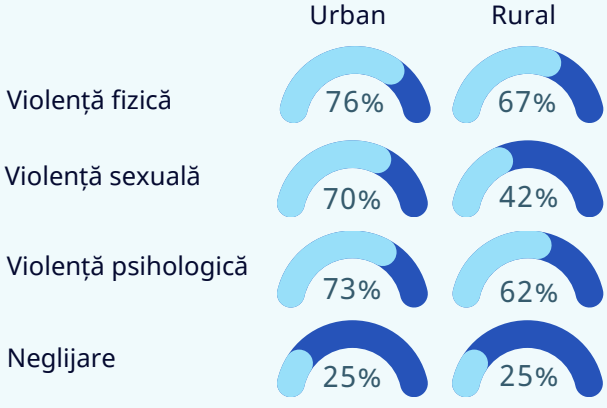

Dezvăluirea diferă în funcție de sexul copilului: 71% dintre incidente au fost dezvăluite de fete, comparativ cu 63% de băieți.

Distribuția incidentelor dezvăluite, după sex și formă

Distribuția incidentelor dezvăluite, după context și formă

Finanțat de Uniunea Europeană

Ministerstwo Sprawiedliwości

Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale
Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție

unicef pentru fiecare copil

Prevalența violenței împotriva copiilor

#10: Percepții privind violența asupra copiilor în România ✱ 2026

Studiu:	Studiu privind prevalența violenței împotriva copiilor în România
Proiect:	Consolidarea răspunsului la violența împotriva copiilor prin politici mai bine fundamentate și capacitate instituțională îmbunătățită
Finanțat și implementat:	Comisia Europeană, ANPDCA și UNICEF în România

Părinții recunosc în proporție foarte mare gravitatea violenței împotriva copiilor. Pentru aproape toate comportamentele analizate, aproximativ 80-90% dintre părinți le consideră „extrem de grave". Cele mai ridicate valori se înregistrează pentru agresiunea fizică gravă (87%), contactul sexual împotriva voinței copilului (90%) și relațiile sexuale forțate (87%).

Copiii evaluează aceleași comportamente ca fiind mai puțin grave decât părinții. Diferența este mai mare în cazul formelor mai ușoare: doar 53% dintre copii consideră „extrem de grave" palmele sau îmbrâncirea (față de 64% dintre părinți), iar 73% consideră astfel hărțuirea verbală repetată (față de 86% dintre părinți).

Percepții privind gravitatea actelor de violență împotriva copiilor (acte de violență percepute ca extrem de grave de părinți vs. copii)

